

Vi har også undervejs i behandlingen af det her forslag været noget optagede af at kunne finde ud af, hvordan det kan sikres, at en udlejer ikke bare kan sidde en nævnsafgørelse overhørig i forbindelse med, at en lejer flytter og en ny lejer kommer til. Det betyder jo, at en ny lejer så kan begynde forfra. Det betyder, at en ny lejer måske ikke ved, at der er blevet pålagt udlejeren en huslejenedsættelse, og det vil sige, at den nye lejer først skal blive vidende om, at man rent faktisk er blevet snydt, før man kan rejse sagen i huslejenævnet. Det kunne også være ting, der skulle udbedres.

På begge områder betyder det, at den nye lejer først skal være vidende og derefter rejse en sag. Hvorfor det administrative bøv! Hvorfor skal man behandles sådan? Derfor havde vi ønsket, at vi kunne få et flertal til så lidt som bare at sikre, at vi kunne få udlejeren til at være forpligtet til at skulle oplyse en ny lejer om, hvad der ligger af nævnsafgørelser.

End ikke det lille skridt har man villet tage fra regeringen som en håndsrækning til nye lejere. End ikke det skridt har man villet tage fra Dansk Folkepartis, Venstres og Konservatives side.

Jeg undrer mig, og derfor er mit spørgsmål: Hvorfor har man ikke villet tage det her lille skridt, når man nu var i gang, frem for at vi skal have oprydning i flere etager? Hvorfor skal alle lejerner ikke have den samme forbedring, når vi er i gang?

Kl. 14.30

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Inge-Lene Ebdrup som ordfører.

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det undrer mig meget, at Socialdemokraterne nu starter en debat, som rettelig burde høre hjemme under andenbehandlingen. Men nuvel, lad os endelig tage den.

I forhold til at frakende administratorer, som administrerer udlejningsejendomme og ikke overholder reglerne, retten til det, vil jeg gøre opmærksom på, at når man indgår en lejeaftale som udlejer, så er udlejer den, som har skøde på ejendommen, den, der ejer ejendommen, den, der laver aftalen med lejeren, og derfor er det også den udlejer, som man skal ramme, hvis vedkommende ikke overholder reglerne.

Det er fuldstændig ude af trit med det, vi i øvrigt gør, når man sætter folk til at arbejde for sig, at vi nu her efter Socialdemokraternes ønske – hvis der var flertal for det – skulle kunne fra-

kende folk en ret til at udføre deres erhverv, at være administrator.

I øvrigt må jeg også sige, at det er flotte ord, men det, at man vil ramme en administrator, er for mig at se også helt unødvendigt, for i det øjeblik man som administrator så groft tilsidesætter de forpligtelser, man har over for sin arbejdsgiver, nemlig udlejeren, er det mig en stor gåde, at man får lov til at beholde sit job. Og jeg tror ikke, at man vil kunne finde et eneste eksempel på, at sådan noget er sket.

Det vigtige for os er, at vi rammer dem, som er de brodne kar – de meget få brodne kar – i en meget stor branche, nemlig de udlejere, der ikke overholder reglerne, og det gør vi til fulde med det her forslag.

Det fører mig over til spørgsmålet om ét lejemål. For at blive meget konkret kan vi jo tage nogle ganske almindelige danskere, der ejer en tofamiliesvilla, hvor de selv bebor den ene etage og udlejer den anden. Der mener Socialdemokraterne, at de regler her, det store administrative netværk, der bliver sat i gang, også skal gælde dem, som udlejer en ejendom, der ligger i umiddelbar tilknytning til deres egen, en tofamiliesejendom f.eks.

Jeg har meget svært ved at se, at det i forhold til det administrative bøv! og det bureaukrati, vi indfører, overhovedet har nogen virkning, og det er heller ikke hensigten med loven. Det, der er hensigten, er at hjælpe de lejere, som bor hos de udlejere, som ikke overholder reglerne. Der skal man selvfølgelig også kunne indføre den konsekvens at frakende dem retten til at udleje.

Jeg mener, at det, vi ser fra Socialdemokraterne, er et slag i luften. Vi laver en lov, der virker. Vi laver en lov, som tager hånd om de ganske få udlejere, der ikke overholder reglerne, men vi skal også hele tiden passe på, at vi ikke bryder med de principper, vi i øvrigt har, bare fordi det lyder flot.

Det bringer mig så over til det sidste, nemlig det med retskraften. Det, at man vil sende et påbud, som er blevet givet en udlejer i forbindelse med en lejeaftale – en retlig aftale, han har med en lejer – videre til den næste lejer, bryder med alle de principper, vi i øvrigt har, nemlig retskraften. Man kan ikke overføre en retligt bindende aftale til den næste, og det princip har vi valgt at vi ikke vil bryde med.

Jeg synes bare, at vi alle sammen skal glæde os over, at vi nu får taget hånd om de ganske få brodne kar, der er. Vi har bl.a. fået mulighed for at tage hånd om dem, der udlejer enfamilies-